

کارگران و زحمتکشان متحده شوید

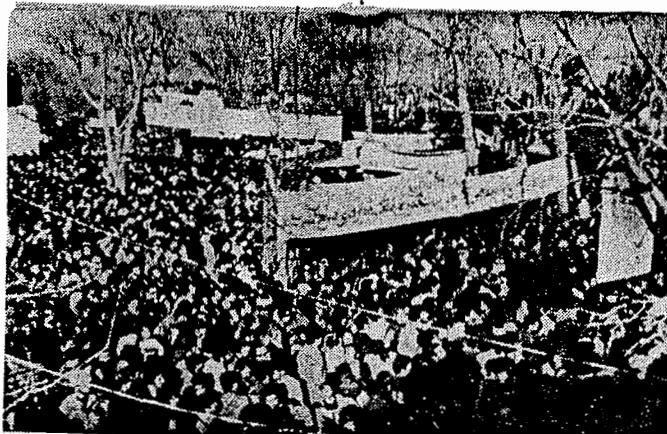
قیمت ۱۰ ریال

شنبه ۱۹ اسفند

سازمان چریک‌های فدائی خلق ایران

شماره یک

اجتماع پرشور مردم بر مزار مصدق

* آیت‌الله طالقانی:
- تفرقه‌افکنی کی از خصائص استبداد است،
* نماینده چریک‌های فدائی خلق ایران:
- رهبران حزب توده باتبعیت کوکورانه از سیاست احزاب دیگر کشورها و طرح شعارهای انحرافی، به وحدت نیروهای خلق آسیب رسانیدند.
- سازمان چریک‌های فدائی خلق لغو کلیه بدهیها و تعهدات مالی کارگران دهقانان، پیشوaran و کارمندان را به بانکها و سایر موسسات دولتی خواستار است.

شرح در صفحه ۳

سندیکاها را بوجود آوریم اما فعالیت خود را به سندیکا محدود نکنیم

در نظام سرمایه‌داری که هنوز بر مساله کارگران را، که از وسائل تولید قسم وسیعی از جهان و از جمله بر محرومند، با سرمایه‌داران در مبارزه‌ای کثیف ما حکم‌فرماس است اگرچه کارگران سخت و اجتناب‌ناپذیر درگیر می‌کنند. بظاهر آزادند و مثل برده، زنجیری مبارزه برحق کارگران برای زندگی بهتر بددست و پا ندارند، و یا مثل رعیت با سرمایه‌داران انکلک که با حاصل کار قانوناً مجبور به زندگی و کار در محل آنها شروط‌های انسانی‌ای بجهت میزند، معین و برای ارباب خاص نیستند. اما این مبارزه در طول تاریخ مراحلی با رشته‌های متعدد اقتصادی در اسارت سخت و خونینی را پشت سرگذاشته سرمایه‌زنندگی می‌کنند. کارگران با نداشتن وسائل تولید به موقوفیت‌هایی دست یافته‌اند. مرحله کارگران از جزو نیروی کارشناسان ندارند. میازرات فردی و ماشین‌شکنی تا چاره‌ای جز فروش نیروی کارشناسان ندارند. در نظام سرمایه‌داری همه چیز برای مرحله مبارزه سندیکا و نهایتاً "مبارزه" فروش در بازار تولید می‌شود، نه برای سیاسی و سازمان یافته. با گسترش تکنولوژی، در نتیجه مصرف تولیدکنندگان.

کارگران تنها نیروی کارشناسان را کار خلاق کارگران و دستاوردهای علمی، دارند که در ردیف دیگر کالاهای در گسترش هرچه بیشتر تقسیم کار در نظام بازار سرمایه‌داری بفروشند، در عین حال سرمایه‌داری، درین کارگران مبارز فکر نیروی کار کالایی است غیر از سایر سازماندهی و هماهنگ کردن میازرات اشان کالاهای، برای سرمایه‌داران در حکم هرچه بیشتر قوت می‌گرفت.

جراغ جادوست و همچیز برای آنها همانطوریکه سرمایه‌داران بوسیله تولید می‌کنند ولی برای کارگر حاصل کارگران اشان کار تولید را با تقسیم فروش کارش زندگی بخور و نمیر، تلاش وظایف و هماهنگ کردن کار قسمت‌های سرمایه‌داران همیشه برای خریدن نیروی مختلف هرچه بیشتر سازمان می‌دادند کار کارگران همیشه برای خریدن نیروی مختلف هرچه بیشتر سازمان می‌دادند کار کارگران با ارزانترین قیمت است، این بقیه در صفحه ۸

سرهایه: ضرورت انتشار نشریه

اینکه خلق متحده‌یک پارچه پس از نبردی خونین رژیم سلطنتی را واژگون کرده و درجهت نابودی کامل ارجاع و سلطه امپریالیزم پیش می‌رود... اینکه وظیفه همه نیروهای انقلابی است که دست آوردهای انقلاب را حفظ کنند و بگوشنند تا آخرين مقایی ضد انقلاب را برآوردند. ما وظیفه خود میدانیم که با انتشار یک نشریه ویژه کارگری قدیمی دیگر در جهت ارتقاء جنبش کارگری برداریم. کارگران مبارز ما که همیشه در مبارزه بر علیه امپریالیسم و دیکتاتوری نقش مهمی داشته‌اند، هنوز وظیفه سنجنی بردوش دارند و باید مبارزه را تا رسیدن به نتیجه نهایی دنبال کنند.

کارگران مبارز می‌باشند که بیویزه کارگران منع نفت با شرکت در اعتصابات اقتصادی و سیاسی، با راهپیمایی‌ها و میتینگ‌ها، نقش منیمی در سرنگونی رژیم منفور و سرسپرده، پهلوی ایقا نموده و سرانجام همراه با اقتدار و طبقات دیگر خلق در قیام مسلحه شرکت کردند، و جان باختند تا با خون خود نهایانه انقلاب را آغازی کنند.

ایکسی میتواند اعدا کنندگه سرنگونی رژیم شاه بدون شرکت کارگران در جنبش اخیر ممکن بود؟ مسلمًا خیر. زیرا هرگزی که این حقیقت را منکر شود یا چشمان خود را بر روی واقعیت بسته است و یا اینکه آدمی غرفه‌ورز است. بهر حال با وجود اینکه طبقه کارگر عمل "در مبارزه نقش مهمی ایفا کرد، اما نتوانست آن نقش واقعی را که شایسته طبقه کارگر بود انجام دهد. علت آن را هم باید در نقاط ضعف جنبش کارگر ایران جستجو کرد. جنبش کارگری ما هنوز نقاط ضعف بسیاری دارد که از آن جمله میتوان به مسئله عدم تشکیل و سطح نسبتاً "پائین آگاهی کارگران اشاره کرد. بقیه در صفحه بعد

آیا سیاست وزیر حیدر کار او امّا سیاست وزیران کدسه نیست؟

چه کسی بکارگران پاسخ خواهد داد؟ از واژگونی رژیم ضد خلقی پهلوی چه کسی باید به خواستهای سیاسی و اقتصادی آنها پاسخی. قطعی و روش بدهد؟ هنوز دولت موقت هیچ‌گونه کارگران که در صفوف خلق ما در مبارزه اقدامی در جهت برآورده ساختن خواسته‌ای آنها نکرده است و کارگرانی بر علیه امپریالیسم و رژیم شاه خائن بیا خاستند و در سرنگونی رژیم پهلوی وارد آوردن ضرباتی به این‌گونه ایضامه عمده‌ای داشته‌اند. جواب روشی نگرفته‌اند. یک نمونه آن اجتماع روز شنبه ۵۷/۱۲/۱۲ حدود تحمل کرده‌اند، شهید داده‌اند، اخراج شده‌اند، مزد آنها می‌پرداخت نشده است، کرایه خانه، آنها عقب افتاده و قرض و بدهی آنها کاری است که کمر آنها را خرد کرده است. اما اینکه پس بقیه در صفحه ۲

نابود باد حاکمیت امپریالیسم و نوکرانش برق را باد حاکمیت خلق

کار

دنباله سیاست وزیرکار... بقیه از صفحه ۱

بقیه سرمهنه...
ماله

پرسش یک کارگر:

آیا کارگران باید یکبار دیگر انقلاب کنند؟

این خانهها و آپارتمانها را در اختیار کارگران نمی‌گذارید که تاحدی مسئله رهبری هیچ دستوری داده نشده است

و مردم هم در حین انقلاب خود رأساً مسکن حل شود؟

در این باره اقدامی نکرده‌اند، کاری از در کار خود بازگردند.

در این باره اقدامی نکرده‌اند، کارگران سندیکا و اجتماع کارگران که بیک دیگر دست شما ساخته نیست. آیا کارگران از خواستهای کارگران بوده است، باز در حالی که سلاح برک در خیابانها هم جواب صریحی داده نشد، مگر می‌جنگیدند و هیچگاه سنگرهایشان را

ترک نکردنند، می‌بايستی اقدامی عملی دولت نمی‌تواند از اینهمه ساختمانهایی

در مورد کارخانه‌ها نیز انجام دهد و آیا باید یکبار دیگر انقلاب کنند و به

کارخانه‌ها حمله کنند تا شما بتوانید کاری انجام دهید؟

براستی آیا دولت وقت در مورد

کارگران بیکار از کارگران به وزیرکار

کفت آقای وزیر کار شما صحبت از وابسته به امیریالیسم بوده‌اند یعنی

دست‌آوردهای سیاسی و اقتصادی انقلاب می‌کرند و می‌گویند که کارهای

اقتصادی در درازمدت انجام می‌گیرد.

دولت باید دقیقاً "موقع خود را در

لطفاً" بفرمایید آیا شرکت کارگران در این مورد روش کند تا کارگران مازاً آن

شورای موقع انقلاب هم به گذشت

زمان احتیاج دارد؟ یا مکرر عزل افرادی

چون مهندس‌ها جویی که عمری خون ما را مکیده و امروز هم معاون وزارت نیرو

شده است امکان پذیر نیست؟ آیا با

توجه به ماهیت ضدکارگری سندیکاهای بیشین می‌توان آنها را پاک کرد و یا

اینکه باید این سندیکاهای منحل شوند

و سندیکاهای واقعی بوجود آید؟ اصلاً بفرمایید کار وزارت کار چیست و وظیفه

با خانواده‌هایشان حدود ۱۵ الی ۲۰ میلیون نفر می‌شوند. آنها حدود چهار

ماه است که اخراج شده‌اند و تا حال با اندک پس‌اندازی که داشته‌اند و یا با

در خلاف جهت منافع کارگران کام بردارید؟ اینها تنها گوشاهی از مسائل

فروش وسائل زندگی‌شان توансه‌اند به زندگی خود ادامه دهند. اما دیگر

زیر هرچه زودتر در مورد این کارگران نمی‌دهد.

خلف قهرمان ایران

کارگران مبارزه از آنجا که بدون مشارکت و همکامی شما قادر نخواهیم بود در انتشار این نشریه آنکه باشد که باید موقع بوده و وظیفه اساسی خود را در این زمینه به انجام رسانیم بنابراین از شما انتظار داریم با ارسال مطالب، نظریات و انتقادات خود در غنی‌تر ساختن هرچه بیشتر این نشریه ما را پاری نمایید.

در این نسخه همان کارگران اخراجی است که به خاطر مبارزه بر علیه رژیم پیشین توسط سرمایه‌دارانی که ارجانب

زیرا بدون قطع سلطه امیریالیسم پیروزی قطعی امکان پذیر نیست. آنها سوال کردنده که آیا کارگران به ابتدائی ترین خواستهای خود رسیده‌اند

در مورد مسکن نیز که به ما میدهید تکلیف شکم گرسنه کارگر چه می‌شود؟ یکی از کارگران که در مورد خواستهای کارگران پیشنهادهای عملی دادند آنها اداره و مالکیت کارخانه سخن می‌گفتند که در تهران خانه‌ها و آپارتمانهای زیادی است که در تملک شاه و دار و دسته‌اش بوده است. چرا هرچه زودتر

خواستهای عده‌انها به شرح زیر بود:

۱- کلیه کارگرانی که اخراج شده‌اند

در این باره اقدامی نکرده‌اند، کاری از سر کار خود بازگردند.

۲- کارگران در امر مدیریت و اداره کارخانه‌ها و کارگاه‌ها دخالت

داشته باشد.

۳- قوانین و مقررات کار سابق لغو گردد.

۴- روش شدن وضع بیمه کارگران.

۵- لغو کار مزدی.

۶- کارفرما حق اخراج کارگران را دارد.

۷- پرداخت کلیه حقوق در حین بیماری کارگر.

۸- مرخصی به مدت یکماه در سال

۹- تعیین ساعت کار به مدت چهل ساعت در هفته.

۱۰- لغو اخافه‌کار اجباری

۱۱- اختصاص ساختمانهایی برای سندیکاهای و سازمانهای کارگری.

اما وزیر کار این بار هم مانند اجتماع کارگری چند روز پیش از دادن جواب صریح و قاطع به خواستهای برق کارگران خودداری کرد و سعی نمود از دادن پاسخ قطعی طفره برود. مثلاً چنین گفت که "دیگر کار خراب کردن کشور تمام شده و باید از نوسازی کارگران باید سعی کند تهیه از اینها را کار گندند. و چگونه میتوان بطور کامل سرمایه‌داری وابسته را در ایران از بین بود. یعنی در جایی که سرمایه‌داران بطور عده وابسته به سرمایه‌داران جهانی هستند، با آنها زدو بند دارند و مشترکاً خون کارگران را می‌گندند، نه تنها کارگران بلکه همه خلق ما تحت ستم آنهاست و باید همه خلق و در رأس آن طبقه کارگر در وله، اول یک مبارزه ضد امیریالیستی را در جهت برانداختن سرمایه‌داری وابسته دنبال گندند. خلاصه باید کارگری‌های سیاسی را دنبال گرد. این نشریه سعی دارد مسائل روز را کارگران و همه زحمتکشان در میان بگذارد، زورگوئی سرمایه‌دار استریکر و مأمور حفاظت کارخانه را افشا کند. بعلاوه سعی ما براین است که این نشریه بتواند رابطه‌ای بین کارگران سراسر کشور برقرار سازد، تا مثلاً کارگران پالایشگاه نفت در آبادان بدانند که در کارخانه ایران ناسیونال یا جنرال موتورز تهران چه می‌گذرد و از تجربیات یکدیگر استفاده گندند طبیعتاً این نشریه در صورتی میتواند وظیفه خود را بدرستی انجام دهد و در خدمت طبقه کارگر و همه زحمتکشان تواریخی که خود را کارگران در مسائل و موضوعات مورد بحث آن فعالانه شرکت و همکاری داشته باشند. بنابراین، از همه رفاقتی کارگر میخواهیم تا با تهیه و ارسال اخبار و گزارشها از محیط کارخانه، محل زندگی و مسائل و مشکلات خود و نیز تهیه مقالات، پیشنهادات و انتقادات، ما را در این جهت باری گندند. اگر این همکاری در سطح وسیعی انجام نماید آنوقت این نشریه میتواند وظیفه مهم خود را بدرستی انجام دهد.

طبقه کارگر که انقلابی ترین و متوجه ترین طبقه است، تنها نیروی ای است که میتواند در جهت منافع خلق، مبارزه را بدون عقبگرد، بدون سازش و با قاطعیت هرچه تمامتر پیش ببرد و خلق را تا پیروزی نهایی رهبری گند.

اینکه ببینیم که هدف از انتشار این نشریه چیست و چه نقشی میتواند در

جهت تشکیل آگاهی و مبارزات جنبش کارگری ایران داشته باشد؟

رفاقتی کارگر؟ هرچند که تا حال خلق ما در مبارزات خود به پیروزی‌هایی دست یافته و رژیم سلطنتی را سرنگون کرده است، اما هنوز خیلی چیزها

دست‌خود را باقی مانده است. ارتش ضد خلق هنوز کاملاً از بین نرفته و سرمایه‌داران خارجی همچنان کنترل اقتصادی کشود را در دست دارد. گارفرما، همان گارفرما قبلی است یعنی همان سرمایه‌دارانی که شریک سرمایه‌داران خارجی هستند. استثمار هنوز هم ادامه دارد. سوراهای کارگری و ارتش خلق هنوز بوجود نیامده است. سندیکاهای فرمایشی و قوانین ضدکارگری تغییری نکرده و سیستم پلیسی همچنان بر کارخانه‌ها حکم‌گر است. و صدها نمونه‌گیر

اما برای اینکه طبقه کارگر بتواند وظایف خود را انجام دهد و پیگیرانه خواستهای دموکراتیک خود را دنبال گند، باید درباره همه مسائل کشور، درباره همه مسائل آگاهی داشته باشد.

اگر کارگران نتوانند مسائل کشورمان را بشناسند؛ اگر نتوانند خودسری و اعمال زور را در همه‌جا، در کارخانه، در وزارت کار، در مجلس و غیره از جانب هرگز که باشد بشناسند و برعلیه آن اقدام گندند، مسلمان نمیتوانند نقش واقعی خود را ایفا نمایند.

کارگران باید از وقایع روز، از حادثی که در اطرافشان می‌گذرد، از مسائل کارخانه، از خواستهای سایر اقوام خلق، از سیاست دولت و مسائل جهانی آگاه باشند. باید دانست فلان قانونی که بتصویب می‌رسد، بهتفع چه کسی است؟

این بفعع زحمتکشان است یا بهفعع سرمایه‌داران و مفتخرها؟ آیا دولت از کدام طبقه پشتیبانی و حمایت می‌گند و منانع گدام طبقه را در نظر دارد؟ طبقه کارگر

باید بدند تا زمانی که مبارزه در چهارچوب چانه زدن برای افزایش مزد، حق مسکن، بیمه و غیره با سرمایه‌دار است وضع آنها تغییر اساسی نخواهد گرد.

باید ریشه‌های مسئله را بدرسی گرد که چرا اصولاً وضعی حاکم است که عده کنی، اینوه جمعیت را استثمار گندند، مفت بخورند و بخوابند و دیگران برای آنها گار گندند. و چگونه میتوان بطور کامل سرمایه‌داری وابسته را در ایران از

بین بود. یعنی در جایی که سرمایه‌داران بطور عده وابسته به سرمایه‌داران جهانی هستند، با آنها زدو بند دارند و مشترکاً خون کارگران را می‌گندند،

نه تنها کارگران بلکه همه خلق ما تحت ستم آنهاست و باید همه خلق و در رأس آن طبقه کارگر در وله، اول یک مبارزه ضد امیریالیستی را در جهت برانداختن سرمایه‌داری وابسته دنبال گندند. خلاصه باید کارگری‌های سیاسی را دنبال گرد. این نشریه سعی دارد مسائل روز را کارگران و همه زحمتکشان در میان بگذارد، زورگوئی سرمایه‌دار استریکر و مأمور حفاظت کارخانه را افشا کند. بعلاوه سعی ما براین است که این نشریه بتواند رابطه‌ای بین کارگران سراسر کشور برقرار سازد، تا مثلاً کارگران پالایشگاه نفت در آبادان بدانند که در کارخانه ایران ناسیونال یا جنرال موتورز تهران چه می‌گذرد و از تجربیات یکدیگر استفاده گندند طبیعتاً این نشریه در صورتی میتواند وظیفه خود را بدرستی انجام دهد.

ما فعلاً این نشریه را هر هفته پکیار منتشر می‌کنیم و امید داریم بتوانیم در

آندهای بسیار نزدیک آنرا بصورت یک روزنامه همه روزه در اختیار کارگران قرار دهیم.

مستحکم باد پیوند کارگران، دهقانان و همه زحمتکشان

کار

خبرهای کارگری

مهمترین خبرهای کارخانجات در دست از کارگران شدند. کارفرما قول داد حقوق یک ماه را پرداخت کند و حقوق یکاه دیگر را بعداً بدهد. کارگران به کار بازگشتند اما کارفرما از پرداخت حقوق خودداری کرد. کارگران خشمگین دست از کارگران گذشتند:

تشکیل شوراهای کارگری، بازگشت کارگران اخراجی، تلاش برای گرفتن حقوق عقب افتاده، اجتماعات صنفی- سیاسی کارگران و دانشجویان، اخراج عناصر ضد انقلابی و سواکنی از کارخانه‌ها، افسارگری صاحبان خداناگایی کارخانه‌ها و مزدوران آنها، ادامهٔ مبارزه برای پیشبرد سرع و صحیح انقلاب و ...

تمثیل شوراهای کارگران چیت تهران حمایت کیته، امام از صاحب کارخانه نپتون کارگران کارخانه نپتون در کیلومتر ۱۵ ساوه روز شنبه ۲۸ بهمن برای گرفتن انتخاب کردند. در دیگر کارخانجات حقوق عقب افتاده خود دست از کار چیت‌سازی کار انتخابات شوراهای کارگران و با (یاسینی) صاحب کارخانه به گفتگو پرداختند. یاسینی ادعای کرد بول ندارد و خانه‌اش را گرو گذاشته است. یکی از کارگران به ماشین آخرين "ختاب فیروزان" که در دو شیفت کار می‌کند برای گرفتن دوماه حقوق عقب- افتاده خود روز چهارشنبه ۵۷/۱۲/۹ بقیه در صفحه ۷

درود ما بر: رفیق شهید اسکندر صادقی نژاد دبیر سندیکای فلزکار مکانیک و عضو سازمان چریکهای فدائی خلق ایران که در حقیقت سبل درخشانی بود از اراده، آهنین و عزم راسخ طبقه کارگر که تا پای جان در راه آرمان طبقه کارگر مبارزه کرد و در سال ۱۳۵۵ در مبارزه با مزدوران رژیم منفور پهلوی شهیدت رسید.

این نکته تاکید کرد و اعلام داشت که بر همه نیروهای مستقل خلق که در راه آزادی و استقلال ایران مبارزه می‌کنند لازم است که صرف نظر از اعتقادات مذهبی، مردمی و مسلکی در مبارزه علیه امپریالیسم و ارتقای متحداً مبارزه کنند.

سازمان چریکهای فدائی خلق از این آرمان مصدق پشتیبانی می‌کند و معتقد است حال که رژیم سابق سرنگون شده حاکمیت خلق وجود ت Xiao had داشت مگر آنکه نهادهای دموکراتیک یعنی شوراهای کارگران، دهقانان، کارمندان، دانشگاهیان، فرهنگیان پیشوایان، درجه‌داران، سربازان و همافران و افسران جزء وسائل ارتباط جمعی بصورت دموکراتیک اداره شود. سازمان چریکهای فدائی خلق لغو کلیه بدھیها و تعهدات مالی کارگران، دهقانان، پیشوایان، کارمندان را به بانکها و سایر موسسات دولتی خواستار است.

ما خواستار اخراج همه مستشاران نظامی خارجی ولغو کلیه قراردادها بوبیزه قرارداد نفت با کنسرسیوم بین المللی و مصادره کلیه اموال خاندان پهلوی و غارتگران و سرمایه‌داران وابسته به رژیم سابق هستیم ما خواستاریم که ساعت کار کارگران برطبق قوانین بین‌المللی کار به ۴۵ ساعت در هفته تقلیل یابد.

ما تامین آزادیهای دموکراتیک را برای تمام زنان و مردان ایرانی و برسیت شناختن آزادیهای فرهنگی و قومی و حقوق ملی همه خلقهای ایران را خواستاریم.

نماینده سازمان چریکهای فدائی خلق ایران در اجتماع احمدآباد گفت: درک نادرست بعضی رهبران از ارشاد خلقی، جنبش را تهدید نمی‌کند

کرده بودند، پساز سرنگونی دولت ملی دکتر مصدق برای بزرگداشت خاطره دکتر محمد مصدق رهبر صدیق و میهن پرست ایران روز دوشنبه ۱۶ اسفند در سالروز درگذشت او رودی بزرگ از دریا بیکران و تثبت رژیم کودتا هموار کردند. نماینده سازمان همچنین در مورد اشتباہات دکتر مصدق افزود... "دکتر مصدق متاسفانه بمفهوم مبارزه طبقاتی عقیده نداشت این دیدگاه در برخوردش نسبت به مسائل جامعه اثر می‌گذاشت و از جمله برخوردی که او با ارشاد طبقاتی کرد نماینده همین دیدگاه بود. او تصویر میکرد که اگر ارشاد خلقی را "صاحب" کند میتواند آنرا درجهت هدفهای ملی بکار گیرد. اما دیدیم که حتی در اختیار گرفتن ارشاد هم مسئله‌ای را حل نکرد و ارشاد که کلاً در خدمت امپریالیسم بود با تصفیه چندین نفر از امراه ارشاد "اصلاح" نشد و دیدیم که چگونه همین ارشاد تمام دستاوردهای مرد م را نقش برآب کرد. متساقنه همین برداشت نادرست در بعضی از رهبران جنبش و در دولت وقت کنونی بخوبی دیده بیشود و تذکرات و رهنمودهای سازمانها و جربانهای انقلابی از جمله سازمان چریکهای فدائی خلق درباره بازسازی و ایجاد ارشاد خلق نادیده گرفته میشود. و پافشاری این نیروها را روی این اصل همانگی و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد کند. ولی جنگ ما نهایتاً "بخارط صلح و سازندگی" است. هدف ما از مبارزه نهایتاً "استقرار همکاری و وحدت هرچه بیشتر در همه زمینه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است... آیا ما گفته ایم که یکباره سرما بیداری ملی باید از بین برود؟ آیا ما گفته ایم که باید فعالیت‌های احزاب ما جلوی قلمداد ک

کار

سرلشکر قرنی کیست و چه مأموریتی دارد؟

اشارة:

از آنجا که سازمان چریکهای فدائی خلق ایران منافع طبقه کارگر را جدا از منافع سایر طبقات و اقشار خلق نمیداند و از آنجا که این راست دارد، رهائی طبقه کارگر ایران و دستیابی به خواستهای دموکراتیک جز باشناخت و آنکه یافتن به مسائل اقتصادی و سیاسی جامعه امکان پذیر نیست. بنابراین کوشش خواهیم کرد، از این پس ضمن طرح مسائل سیاسی واستفاده از تجربیات مبارزاتی رفاقتی کارگر با صراحت تمام به افشاء‌گری بخشی از سیاستهای دولت که چه آنکه و چه ناگاهانه منافع خلق ایران را به خطر میاندازد، پردازیم تا رفاقتی کارگر به مسائل جاری گشوده بیشتر آنکه گشته با درایت و هوشیاری کامل به پاسداری از دست آوردهای انقلاب بگوشند. بنابراین لازم دیدیم نمونه‌هایی از انتصابات نابجا و پر مخاطره‌ای را که در رأس همه آنها قراردادن سرلشکر قرنی یک همکار گهنه‌گار امپریالیسم به ریاست ستاد ارتش ملی اسلامی است، برای خلق ایران روش سازیم، هرچند که نمونه‌های زیادی از این نوع انتصابات غیر مردمی را حود کارگران بخصوص در بخش‌های حفاظت کارخانه شاهد میباشد.

دستگیری مبارزان و تسلط سازمان جاسوسی آمریکا (سیا) بر ارتش ایران "مهره‌های وفادار" انتخاب می‌شوند و گزارشای لازم به اروپا و آمریکا سفر به خدمت امپریالیسم آمریکا و توکران می‌کند. در این مسافت‌ها تعليمات لازم گوش بفرمان آنها در می‌آید.

تیمسار قرنی که در طول سوابق بخش خلق به وی و همراهانش آموخته می‌شود. مطابق استانداری که بدست آمده سرتیپ ترهنی در این مدت ملاقات‌های خدمتکار مورد اعتمادی باشد همراه محترمه و سپار مهمنی با روسای جنایتکارانی چون سرلشکر بختیار و سرلشکر آزموده به بازسازی و تقویت ارش شاهنشاهی و دستگیری و اعدام مبارزان راه آزادی همت می‌کمard.

تیمسار سرتیپ قرنی مدتی بعد به ریاست رکن دوم ستاد ارتش (بکی) دستورات لازم را دریافت می‌دارد.

تیمسار قرنی که در سالهای حساس و سرکوبکار ۳۴ و ۳۵ و ۳۶ ریاست حسن و سرکوبکار منصب می‌شود. به دلیل خدمات ارزشمند شاهنشاه و مدالهای متعددی می‌گیرد و در نوروز سال ۱۳۴۴ بدریافت یک

قطعه نشان همایون از دست مبارک شاهنشاه! مفتخر می‌شود. سرتیپ

قرنی در سال ۱۳۴۴ که افسران متقد

سرهنج سپاهنگر (شکنجه‌گران معروف

رئیس رکن دوم ارتش بوده و در آن ساک) از شاکردن او بوده‌اند.

جنایات دخالت مستقیم داشته است.

در دادگاه بدلو

سرلشکر قرنی را بدلو سال زندان و آخر ابداز ارتش محکوم شد

دادگاه از ساعت ۹ صبح تایلک بعدازظهر در حالت شور بود. سرلشکر قرنی از پیش از بیست سال یکبار دیگر منتشر می‌شد. در خرداد ۱۳۴۷ سرلشکر قرنی که به اتهام کودتای امریکائی در دادگاه محکمه می‌شد از پیشکاهه ملوکانه! تقاضای عفو کرد. گزارش این دادگاه در مطبوعات آن زمان بطور مشروح منعکس شد. متن بالا عنوان یکی از روزنامه‌ها است که برای آنکه خلق ایران عیناً چاپ می‌شد.

اطلاعات تازه‌ای در مورد سرلشکر قرنی در مورد شیمسار سرلشکر قرنی رئیس ستاد ارتش ملی اسلامی تاکنون حرفهای زیادی گفته شده و اسناد کوناکونی منتشر گردیده است. سابقاً این سرلشکر ارتش مزدور شاهنشاهی که در سیاهترین سالهای اختناق به "درجه امیری" رسیده و حساس ترین پستهای ارتش مزدور را اشغال کرده و همچنین اقدامات او پس از پیروزی قیام خونین مردم و از بین رفتن رژیم شاهنشاهی نشان میدهد که بینندی میان آن گذشته‌نگین و این اقدامات اخیر وجود دارد. برای آنکه خوانندگان مختصی از سوابق شیمسار سرلشکر محمد ولی قرنی را بر اساس استانداری که بدست آمده افشا می‌کنیم:

سرهنج محدودی قرنی در سال ۱۳۴۲ معاون تیپ رشت بود. وی صبح روز ۲۸ مرداد پس از دستگیری فرمانده "تیپ" سرتیپ فرخنده‌ی "با بخون کشیدن و کشتن وحشیانه مردم" موج انقلاب ملی را در رشت سرکوب می‌کند و به پاس این خدمت صادقانه به شاه و امیریکا، به درجه سرتیپی می‌رسد.

پس از سرکوب نهضت ملی و کشتن و

سانسور مطبوعات محکوم است.

آنست که از حقوق حقه برخودار باشند. جلوگیری از انعکاس خواسته‌های کارگران، طبقه‌ای که بار اصلی مبارزه را به دوش او با انقلاب تنها برای فرار از مجازات است.

کارگران کروه صنعتی به شهر ترفع افراد ضد انقلابی مهندس سراجی که کارگران کارخانه نیرو را در مدت اعتماد تهدید به اخراج می‌کرد و با ضد انقلاب هدست بود اخیراً "به معاونت نیرو و همdest" او "فائزی" به مدیریت کل وزارت نیرو استان خراسان منصب شده‌اند. با این انتصابات آیا می‌توان به موقوفیت انقلاب دلخوش بود.

کروهی از کارگران

در چاپ نخست‌کیهان چهارشنبه داشته باشد.

خبر فوق در چاپ دوم کیهان همان روز سانسور شد.

چرا نیاید خبر مربوط به کارگران در خانه کارگر و بیان خواسته‌های

دست اندر کار جلوگیری از رسیدن کارگران بود. خلاصه "خبر چنین بود:

هدیه کارگری نیاید اخراج شود، و این عوامل در خدمت چه کسانی

گردند، حمایت دولت از کارفرمایان را محکوم می‌کنیم. حمایت دولت از کار-

فرمایان سبب شده است که موقع مراجعه

کارگران گرفتن حقوق حقه‌اش ساچه‌ای کارگران زحمتکش که در مبارزه خونین جواب سرپالا مواجه شود. شوراهای کارگری و سندیکاهای واقعی باید تشکیل خود بر ضد دیکتاتوری برای ایرانی شوند و بر این تولید و توزیع نظارت آزاد و دموکراتیک جنگیده‌اند، وقت

صداعک را فشکم

صاحبان اصلی کارخانه‌ها چه کسانی هستند؟

بنیاد پهلوی و چپاول صنایع فنده‌سازی بنیاد پهلوی که سامدار و مالک دشمنان طبقه کارگر در بنز خاور در کارخانه بنز خاور هنوز بسیاری از کارخانجات و صنایع بزرگ دشمنان طبقه کارگر مشغول کار هستند. کشور است اکثریت سهام کارخانجات نام چند تن از آنها را اعلام می‌کنیم: فنده‌سازی را در دست دارد. تعدادی مهندس زاکاریان - سرهنگ از آنها عبارتند از: شرکت تولیدی بازسازی پیش‌گاری (شیرزادگان (رشیس کارگری) - علی شرکت تولیدی کارخانه افند و تصفیه عبادی (سرپرست ناسیبات) - مهندس شکر اهواز - قند کار - قند پارس - قند مرودشت - اواتسان و مهندس پرهیزکاری. این قند فسا - قند کرمانته - قند لرستان افراد سالها حقوق کارگران را پایمال و ... کارگران و رحمتکشان صنایع قند کردند. چرا هنوز باید سرکار باشند؟ سازی که از پنجاهم سال پیش با دسته‌های باید اموال آنها مادره شود. ضمناً پرتوان خود چرخ این کارخانجات را خرسنده مدیر کل وزارت کار به مدتی به حرکت در آورده‌اند و از باسابقه‌ترین سرمایه‌داران کارخانه بنز خاور سال و محروم ترین کارگران ایران هستند گذشته ۹۷ کارگر این کارخانه را اخراج کردند اموال آنها مادره شود. ضمناً کارخانجات هستند.

کارگر اخراجی بنز خاور

اعلام همبستگی ابوالقاسم لاچوردی

برای ادامه چپاولگری

ستانور ابوالقاسم لاچوردی مالک

و سهامدار اصلی کروه صنعتی به شهر

که بیش از ۳۶ کارخانه و شرکت بزرگ

صنعتی و ده‌ها بخش تولیدی و بازگاری

دیگر را صاحب است چندی پیش با

انقلاب ایران اعلام همبستگی کرد.

وی که درس خود را خوب "بلد" است

می‌خواهد با این عمل باز هم ماند

گذشته خون کارگران را بمکد. وی

سالها نایب رئیس اتاق بازگاری و صنایع

و معدن و چند دوره نایب‌نده مجلس و

ستانور بود. در شهریور سال ۵۰ وی به

دست بوس علیاً حضرت شهبانوی نیکوکار!

رفت و گردن بند و گوشواره اهدایی

علیاً حضرت را که در هتل هیلتون به

حراج گذاشته بود به مبلغ دو میلیون

تومان خردباری کرد.

ابوالقاسم لاچوردی از عوامل

سرمایه‌داران آمریکائی و از واستگان

زندیک دربار است و اعلام همبستگی

او با انقلاب تنها برای فرار از مجازات

است.

کارگران کروه صنعتی به شهر

ترفع افراد ضد انقلابی

مهدی سراجی که کارگران

کارخانه نیرو را در مدت اعتماد تهدید

به اخراج می‌کرد و با ضد انقلاب

هدست بود اخیراً "به معاونت نیرو و

همdest" او "فائزی" به مدیریت کل

وزارت نیرو استان خراسان منصب

شده‌اند. با این انتصابات آیا می‌توان

به موقوفیت انقلاب دلخوش بود.

کروهی از کارگران

کار

درا جتمع وزارت کار:

کارگران خواستار شرکت مستقیم در تصمیم‌گیری‌های سیاسی شدند

کارگران خود سخن می‌گویند:

در مرحله، کنونی جنبش، طبقه، کارگر و زحمتکش کشور ما با بیداری آگاهی خواستار آنست که قدمهای محکمی در جهت اتحاد و تشکل خود بردارد تا بتواند حقوق پایمال شده، خود را بازستاند و در مراحل بعدی به هدفهای عالی تر طبقه، خود که شرکت در قدرت سیاسی است دست یابد.

برای آنکه طبقه کارگر کشور ما بتواند در اولین قدمهای پایه‌های محکم اتحاد و تشکل خود را بی‌ریزی کند، لازم است که بتواند علل عدم تشکل خود را در گذشته و حال بدرستی ارزیابی نماید. از این‌رو که کارگران پیش رو و آگاه ما تابحال گفتگوها، سخنرانیها و بحثهایی در این باره انجام داده‌اند، قطعات زیر را از میان گفته‌های آنها جمع‌آوری کرده‌ایم و در اختیار رفقای کارگر می‌گذاریم، تا با نظرات و پیشنهادهای دیگر رفقای کارگر بتوانیم این بحث را کاملتر کنیم.

۱- علل عدم تشکل ما چیست؟

ضعف آگاهی

"یکی از عواملی که باعث شده ما مشکل نباشیم، عدم آگاهی کارگر است. ما کارگران به علت وضع اجتماع و فقر و شرایط کارمان حتی نتوانسته‌ایم سواد پایاد بگیریم، تا چه رسد به مسائل دیگر. دائم کار می‌کنیم و وقتی هم به خانه می‌روم فرست یاد گرفتن نداریم. کارگر نمی‌داند کجاي جامعه استاده، چه کاری بذسته انجام می‌شود، چه حقوقی دارد و مشکل او هم همین است.... من اگر بدانم که نصف پول توی جیب این سرمایه‌دار است که فراموش کرده‌ام، می‌گویم بد. اگر نداده اینها را می‌گیرم. خیلی ساده است. کارگری که در تمام مدت که من با او کار کردم، همیشه به کارفرما تعظیم و تکریم می‌کرد، حالا توی این شور انقلابی، وقتی که ما متحضن شدیم و دفتر مرکزی را اشغال کردیم و کارفرما را گروگان گرفتیم آقای تیمسار زالتاش آمد و تغفیل را گذاشت روی سینه این کارگر و همین کارگر گفت: "بزن! چکار می‌توانی بکنی؟ نفر بعدی بقهات را می‌گیرد". جلو تیمسار زالتاش کراوات کارفرما را گرفت پیچاند و چسباندش به دیوار، کردش توی اتاق و در راه قفل کرد و کلید را هم گذاشت توی جیش. گفت: "برایت می‌گیرم". گفت: "من فقط پول را می‌شناسم آن سکه، محدداً رضا شاه خائن را". حقش را می‌خواست لمس بکند.

دوستان! کارگر اگر قدرت خودش را اول بشناسد، حقش را هم از آن کاری که می‌کند بشناسد، من فکر می‌کنم خودش می‌رود و حقش را می‌گیرد. البته اشکال بعدی ما نداشتن سندیکاست....."

"بنظر من کارگر به ارزش و رسالت تاریخی خود بی‌نیزده است. کارگر باید بداند که در جامعه هر چیز که وجود دارد از کار کارگر است. از یک سوزن گرفته تا همان آپلوجی که به ماه می‌رود. همه اینها بست کارگر ساخته شده. کارگر باید بداند که اصلاً این زبانی که ما نکلم می‌کنیم، کار بوجود آورده اگر کار نبود زبان وجود نداشت. اصلاً فرهنگ وجود نداشت اصلاً هیچ چیزی وجود نداشت. رفیق تو باید بدانی این توئی که دنیا را با کار خودت ساخته‌ای. این ارجاع است که تو را ضعیف میداند. تو باید خودت را بشناسی، به‌اهتمام کار خودت بی‌بری، چرا می‌گذری به تو زور بگویند؟ هر کسی را بعنوان نماینده تو جا بزند. ما کارگران موقعي می‌توانیم سندیکا تشکیل بدیم که بدانیم اصلاً دنیا مال کارگر است. کارگرهای همه، دنیا هموطن هستند. یک کارگر جوشکار ایرانی درد یک کارگر بلغار را می‌داند. وقتی درباره، چشش حرف می‌زند، کارگر ایرانی می‌فهمد که آن رفیق کارگر چی کشیده، چون چشم خودش را برق زده. ما باید بدانیم که همه‌چیز از کار کارگرهای همه، دنیاست. مثلاً دیدید که وقتی کارگرهای نفت ده روز شیر نفت را بستند چطور پدر سرمایه‌دارها در آمد، جطور مجبور شدند جبره خواران خود را فراری بدهند...."

تفصیل دسکاره ایمه

کارگران در اجتماعات وزارت کار گفتند: نمی‌دانم وظیفه وزارت کار و نقش وزیر که یک کارگر هستم برخلاف این نظر آن چیست؟ یا وظیفه این وزارت‌خانه می‌دهم و می‌گویم کارخانه‌ها، خانه‌های دادن جوابهای "بی‌سروره" به کارگران دانشجویان است و دانشگاه‌ها نیز خانه کارگران.

و زیر کار می‌گوید مانع برای در کاخ ده طبقه، وزارت کار است؟

خانم مریم - س کارگر داروپخت شکم گرسنه کارگر را فقط نان جواب می‌دهد.

در اجتماعات مختلف وزارت کار،

کارگران حرفهای بسیاری زندند که ما

قسمت‌هایی از آنرا عیناً نقل می‌کنیم:

آبا باید یکبار دیگر انقلاب کنیم؟

آقای داریوش فروهر، شما در

سخنرانی خود گفتید: "در مورد دخالت

کارگران در اداره، کارخانه‌ها چون از

طرف رهبری هیچ دستوری داده نشده

و مردم هم این عمل را در موقع انقلاب

انجام نداده‌اند من نمی‌توانم هیچ‌گونه

کاری بکنم".

اول اینکه: شما باید بدانید همان

انتقال قدرت که به شما داده شده

عنی اینکه می‌توانید در این سوره

تصمیم بگیرید و دیگر لازم نیست در

انیکونه کارها که خواست همه کارگران

است از مقامات بالا دستور بگیرید.

دوم اینکه: کارگران هنگامی که شغول

انقلاب بودندنی تو انتسدنگرهایشان

را ترک کنند و کارخانه‌ها را به اشغال

کارگرها که گفته‌اند کارگران را به سرکارها

در بیرونند، چون ما مطمئن بودیم که

بعد از پیروزی این کارها انجام می‌شود.

شما با این حرف خود به ما می‌گویید

که یکبار دیگر انقلاب کنیم تا بتوانیم

کارخانه‌های را بdest آوریم و شما بتوانید

کار خود را انجام دهید. البته در آن

موقع دیگر به وجود شما احتیاجی

دارایم ...

کارگر ایران ناسیونال

را به کارگران بدهید.

در مورد واکاری محل برای

سنديکا و سالن کارگری شما گفتید

"کارگران می‌توانند از محل‌هایی که

قبلی" مربوط به کارگران بوده استفاده

کنند". مگر شما نمی‌دانید در رژیم

گذشته سازمانها و ساختمانهای کارگری

در حداقل بود و ساختمانهای ساواک

و حزب رستاخیز و ... در حداقل، چرا

آنها را در اختیار ما نمی‌گذارید. آیا

می‌خواهید آنها را دوباره تجدیدسازمان

به دهدید؟

علی‌ش

کارگر ایران ابزار

کارخانه، خانه، دانشجویان است.

وزیر کار می‌گوید دانشجویان و

به من بگویید وظیفه وزارت کار چیست؟

مبارزین نماید به کارخانه‌ها بروند. من

کارگر شرکت رساز

نمی‌دانم چرا وزیر کار این حرف را زد.

من به حرف وزیر کار که می‌گوید

کار و زارت‌خانه مهمنت‌ارکار کارگران است

اعتراض دارم. البته من فکر می‌کنم

آقای داریوش فروهر تاکنون به کارگران

احترام گذاشته و برخلاف وزیران رژیم

سابق در جلسات آنها با صمیمت شرکت

کرده است. نمی‌دانم چرا این حرف را

زده است.

کارگر مومن

وزیر کار در سخنرانی اش گفت

"هر انقلاب دونتیجه دارد یکی اقتصادی

و دیگری سیاسی. کارهای اقتصادی در

در آزمودت عملی می‌شود ولی کارهای

سیاسی به سرعت انجام می‌شود". حرف

من این است که چرا کارگران را در

فعالیت‌های سیاسی دخالت نمی‌دهند

و نمایندگان آنها را در شورای موقعت

انقلاب و دیگر قسمت‌های سیاسی که

سروشوست مملکت را تعیین می‌کنند راه

نمی‌دهند؟ آیا بازهم جریانات گذشته

می‌خواهند تکرار شود؟

کارگر کشاف

خون ما پیرهنه کارگران

خون ما پیرهنه دهقانان

خون ما پیرهنه سربازان

خون ما پرچم خاک ماست ...

(از وصیت‌نامه گلسخی)

کارگر

ز کار کارگر گیتی چو مینوست

جهان آسوده‌هنا او در تکابوست

جز زنجیر خود چیزی ندارد

و گر خیزد به‌های دنیائی از اوست

خبرها و گزارش‌های روستایی

زمینهای ازدست رفته خودرا

پس می‌گیریم.

بخشی از خواسته‌های روستاییان
شمال ایران

۱ - لغو کلیه دیون کشاورزان
به بانکها و دادن وام‌های کشاورزی
بدون بهره با اقساط طویل المدت جهت
تولید هرچه بیشتر محصولات کشاورزی.

۲ - سپردن امور روستا به
روستاییان از طریق شوراهای سندیکاهای
کشاورزی.

۳ - تضمین خرید محصولات
کشاورزی از کشاورزان با پاربرداخت
ضرر ناشی از تولیدات کشاورزی.

۴ - در اختیار گذاشتن وسائل و
ماشین‌آلات کشاورزی با توجه به قیمت
تمام شده آن و ایجاد تعمیرگاه در
 محل.

۵ - در اختیار گذاشتن زمین‌های
مزروعی کافی در دسترس کشاورزان
بنحوی که فقط کشاورزانی که روی زمین
کار می‌کنند صاحب آن شناخته شوند.

۶ - ایجاد فروشگاه‌های تعاونی
کشاورزی که مایحتاج آنها را با توجه به
قیمت تمام شده در اختیار آنان قرار
دهد.

۷ - زساندن بر قبیه روستا و ایجاد
راههای ارتقا طی شهر و روستا، ایجاد
صندوق بستی روستا، تأمین آب
آشامیدنی سالم در روستاهای این خواسته
درمانگاه در روستا و تامین خدمات کامل
بهداشتی.

۸ - در اختیار گذاشتن بموضع
کودهای شیمیایی با قیمت تمام شده و
دفع آفات کشاورزی توسط دولت.

۹ - ایجاد کارخانه‌های فصلی
تولیدات صنعتی که کشاورزان بتوانند
در فضول بیکاری در آن اشتغال به کار
نموده و از بلاکلکی و لاقیدی رها
گردند

د ه ق آ ف آ ن :

د ه ق آ ف آ ن ز ح م ت ک ش ا ا ر ا ن ک ا ه ا ز
سالیان دور تحت ستم خاندان ننگیں

پهلوی و عوامل مزدور آنها در روستاهای
بوده‌اند در کنار برادران کارگر و

انقلاب همچنان ادامه دارد. با این
امید که پیوند انقلابی کارگر - برزگر
روستایی ما داشتند، خواهان و برادران
کردند تا سهم خوبی را از خرم

انقلاب، با تو ش و توان هرچه بیشتر
روستاییان لر، زمین‌های خود را بازپس
گرفتند

د ه ق آ ف آ ن انقلابی دو روستایی
لرستان که زمین‌هایشان بوسیله "میرک"

سهامی زراعی شیروان تصادب شده
بی آب و علف تبدیل کرد و روستاهارا
بود اجتماعی تشکیل دادند و بدبیال

آن زمین‌های تصرف شده خود را بازپس
گرفتند و میان خود تقسیم کردند.

د ه ق آ ف آ ن میان اینها و ناسیسات شرک
باز کردن بای عمال رزیم به روستاهارا
ایجاد و تقویت انواع سازمانهای پلیسی

و زاندارمی و دولتی در دهات،
تأسیس شرکت‌های سهامی زراعی و بدبیال
آن به برگی کشانند د ه ق آ ف آ ن، ایجاد
تقسیم کند.

د ه ق آ ف آ ن تشكیل شوراهای روستایی در
گندکاووس

بیش از ۱۵ هزار نفر از روستاییان
گندکاووس همراه با کارگران، فرهنگیان،
ساقی و سرمایه‌داران و اربابان

دانش آموzan و سایر مردم زحمتکش این
همه و همه در جهت سرکوب د ه ق آ ف آ ن

شهر در اجتماعی که هفته پیش تشكیل
دادند خواسته‌ای انقلابی خود را اعلام
کردند. آنها برای اجرای این خواسته

خروش آمد و همه‌چیز را دگرگون کرد.
د ه ق آ ف آ ن سرکوب شده و دور رانده از

سرزمین شان مردانه به پا خاستند و
خواسته‌ها عبارتست از: بازپس گرفتن
سنگرهای ظلم و فساد را در هم کوبیدند.

زمین‌های غصب شده - ایجاد اصلاحات
ارضی واقعی و دمکراتیک - جلوگیری از
ورود محصولات کشاورزی خارجی به

می‌رسد که د ه ق آ ف آ ن زمین‌های خود را
باز پس گرفته‌اند، باغات و زمین‌های
شوراهای روستایی و صیادی - حمایت

را که بوسیله "عوامل مزدور رزیم گذشته
اشغال شده بود بنفع خود مصادر کرده
و تعامی سازمانهای فشار و چیاول و

اختناق را متلاشی نموده‌اند. تلاش
می‌گفتند و می‌گفتند: "می‌گفتند".

ادبیات کارگری

طبقه حاکم می‌کوشد با استفاده از فرهنگ و ادبیات فکر مقاومت
و مبارزه را از سر تو ده ها بروون کند.

اگر ما خوب دقت کنیم می‌بینیم
که فرق بین یک کارگر و یک سرمایه‌دار
 فقط در این نیست که کارگر کار می‌کند
 و سرمایه‌دار کار نمی‌کند یا مثلاً "زندگی
 کارگر همراه با سختی و محرومیت و فقر
 است در حالیکه سرمایه‌دار پوشش از پاره
 بالا می‌ورد. نه، تفاوت بین کارگر و

سرمایه‌دار یا اصولاً "تفاوت بین یک آدم
زحمتکش با یک آدم مفتخر می‌لیونز

خیلی بیشتر از اینهاست. ما میدانیم
که هر طبقه و هر گروهی از مردم، بسته
به اینکه در کجا و با چه شرایطی کار

کند و از چه طریق احتیاجات زندگی
خودشان را تأمین کنند. اتفاق رعایت
و اخلاق بخصوصی پیدا می‌کنند. حتی

فرهنگ این طبقه هم یک فرق می‌کند. مثلاً
است که اصلاً با خصوصیات و اعتقادات

یک سرمایه‌دار هیچوقت با کارگران
معاشر نمی‌کند مگر اینکه نفعی در آن
بینند. دوستان و همکاران او، تفریحات

و سرگرمیهای او، اتفاق رسانی او و حتی
شکل برخورد او با مذهب و اخلاق،

خلاصه همه‌چیز او، با کارگران فرق
می‌کند. درنتیجه خیلی طبیعی است که
ادبیات و هنر و اصولاً فرهنگ اوهم فرق

داشته باشد. در هر جامعه طبقاتی دو
فرهنگ وجود دارد. فرهنگ طبقه حاکم
و فرهنگ مردمی یا فرهنگ طبقه زیر

سلطه. فرهنگ مسلط یعنی فرهنگ طبقه
علیه همه اتفاق مترقب و نیروهای مترقبی
مسلط. فرهنگ طبقه حاکم، فرهنگ

کسانی که بر خر مراد سوارند و مردم
زحمتکش را استثمار می‌کنند. طبقه

حاکم، همانطور که از دولت و ارشاد و
میکردن که خودشان بهتر بر گردد،

استفاده می‌کند، سعی می‌کند که از
فرهنگ و ثروت مملکت را به خارجی‌ها بدند.

ولی مردم هم خیلی راحت به این زور
و فشار تسلیم نشدن و اتفاق رعایت
و خصوصیات خودشان را کاملاً از دست
مبارزه را از سر شان بیرون کند یا آنها

را دعوت به تسلیم و اطاعت کند. مثلاً
مرتب از راههای مختلف به مردم گفته

می‌شود که انسانها باهم برابر نیستند و
لازم است که بین آنها تفاوت‌هایی از نظر

شکل زندگی و ثروت وجود داشته باشد.
ضرب المثل‌های زیادی بین مردم رایج
است که حتی کارگران و زحمتکشان هم

آنها را بصورت امور مسلم و بدیهی
تلقی می‌کنند. بدون اینکه بدانند این
ضرب المثل‌ها از کجا پیدا شده و به نفع

چه کسی است. مثلاً می‌گویند: "هر که
گرفتار سواک می‌شدند و سرنوشت آنها
با مش بیش برش بیشتر" و این موضوع
بنظر همه درست می‌آید. ولی باید

پرسید چرا باید یک نفر با مش بیشتر

فرخی بزدی را گشتن، محمد مسعود و هزار سال پیش در کنار شاعرانی که فقط
آنده در باره، اینکه ادبیات مردمی و
کریمپور شیرازی را گشتن، بهروز دهقانی برای ایران و پادشاهان قصیده می‌ساختند
و یارانش را گشتن، خسرو گلسرخی و چالپوسی می‌گردند و اصلًا "کاری به
کرامت الله دانشیان را گشتن و خیلی‌های مردم‌نشستند، شاعرانی هم بودند که به
دیگر راهم به زندان اند اختند و شنجه زبان مردم و از دردهای مردم سخن
می‌گنیم در هر شماره نمونه‌های از اثار
ادبیات کارگری و نوشته‌های خود رفاقتی
کارگر را چاپ گنیم. از رفاقتی عزیز
کارگر خواهش می‌گنیم اگر نظری در این
باره دارند یا اگر خودشان شعر و
داستانی نوشته‌اند که فکر می‌کنند برای
چاپ در این نشریه مناسب است آنها
را برای ما بفرستند.

اما همانطور که مبارزات و اگر دستم رسد بر چرخ گردون
مقاآمتهای دلیرانه مردم ما را که بر از پرسی که این چون است و آن چون
علیه زور و استبداد و امپریالیسم و یکی را دادهای صد گونه نعمت
چیره خواران امپریالیسم بودن تو استند
حالا هم بعد از هزار سال هنوز
ساواک و غیره در هم بشکند، فرهنگ شاعران و هنرمندانی هستند که خودشان
بود. مثلاً میدانید که از همان مشروطیت
مردمی را هم نتوانستند از بین ببرند، را به طبقه حاکم نیفروشند و از منافع

کارگر کرد است کارگران شهید ضیعت حاصل پیوند

بعد از ظهر پنجشنبه سوم اسفند کارگران صنعت چاپ به مناسبت شهادت رفیق کارگر "اکبر پارسی کیا" که در جریان مبارزه مسلحه ۲۲ بهمن به شهادت رسید مجلس پایابودی در محل خانه کارگر واقع در خیابان آبوریحان برگزار گردید. در این جلسه از خاطره جاودانه رفقاء شهید صنعت چاپ یاد شد. ارجمله: تیمورالهوردى (کارگر چاپخانه اطلاعات)، اکبر مشهدی (کارگر چاپخانه کیهان)، مسلم نجف‌آبادی فراهانی (کارگر چاپخانه صنعت روز)، مجید علیزاده (کارگر چاپخانه جم)، اسماعیل‌کریمی (کارگر چاپخانه آبان)، عباس منتظری (کارگر چاپخانه زند).

همسر رفیق شهید اکبر پارسی کیا بهامی خطاب به کارگران و ملت مبارز ایران قرائت کرد و در پایان شعر زیر را خواند:

از او که تک فروغی بود،
به خورشید انقلاب بنگریم
از او که قطره‌ای بود،
به اقیانوس خلق بیاندیشیم
واز او که پای خسته‌ای بود،
به کام‌های استوار طبقه کارگر ایمان آوریم

گرامی داشت خاطره شهدای صنعت چاپ با درودهای آتشین رفقاء شرکت کننده پایان یافت.

جاودانه باد یاد شهدای بخون خفتة راه آزادی
برقرار باد پرجم خونین انقلاب سخ

برای رهایی کارگران و نابودی استثمار مبارزه میکنند، میسر است. مبارزه، طبقه، کارگر بخودی خود در حد مبارزه اقتصادی و سندیکائی باقی می‌ماند. با بردن آگاهی سیاسی و طبقاتی بدرودن طبقه، کارگر باید این مبارزه را سطح مبارزه، سیاسی ارتقاء داد اما طبقه، کارگر برای شرکت در مبارزه سیاسی و رسیدن به خواست نهایی و نابودی استثمار باید و زندگی اش، در سندیکا و اتحادیه که در جهت خواستهای واقعی کارگران برگشت کرد. سندیکا باید پیوندش را با اعضاء همواره مستحکم تر سازد و پاسخگوی نیازهای کارگران باشد. دربرگیرنده تمامی کارگران باشد فعالیت کند و از این مکتب درس‌های تشکیلاتی و سازماندهی مبارزاتش را بیاموزد تا در مبارزه سیاسی و طبقاتی خود از آن بهره‌برداری کند.

دوستان کارگر، ضعف فعالیت‌های صنفی و سیاسی که ناشی از سلطه دیکتاتوری وابسته به امیریالیسم در می‌باشند بود باعث کم تجربگی طبقه، کارگر در مبارزه‌اش شد. اما طبقه کارگر با شرکت موثرش در انقلاب تشکل و دانش مبارزاتی اش را تاحد زیادی گسترش داد.

با وجود این مسائل مبرم و زیادی در برابر چنین کارگری قرار دارد. ما

مطمئنیم با گسترش تشکل، آگاهی طبقاتی کارگران و روزیزبور مستحکم تر شدن پیوند بین کارگران و نیروهای انقلابی شاهد پیروزیهای روزافزون

طبقه کارگر می‌باشند خواهیم بود. هرچه سخت‌تر بکوشیم و در تلاشمن برای رسیدن بخواستهای حق طلبانه‌مان ازها ننشینیم.

پیش‌بسوی تشکل طبقه، کارگر هرچه فشرده‌تر باد صفوی متخد همه، زحمتکشان انقلابی

وضعیت و مسائل طبقه کارگر و انتخاب صحیح‌ترین اسکال و شوهای مبارزه درجهت خواستهای کارگران است. البته همه، این کارهای باید در چهارچوب برنامه‌ای که در مجمع عمومی به تصویب رسیده، عملی گردد. سندیکات‌های واقعی می‌توانند نقش موثری داشته باشد که در برگیرنده اکثریت کارگران فعال و مبارز باشد در جهت خواستهای واقعی کارگران حرکت کند. سندیکا باید پیوندش را با همکاری اش، در سندیکا و اتحادیه و رسیدن به خواستهای اقتصادی و تکنیک تکنیک آنها نیست. بلکه آنچه مهم است آرایش کارگری مثل سندیکا و اتحادیه و غیره و هماهنگ گردن نیروی افراد این تیم را بوجود آوردند. ولی سرمایه‌داران هیچ وقت به آسانی عقب‌نشینی نمی‌کنند در اوخر قرن هیجده سرمایه‌داران انگلستان که پیش‌رفته‌ترین کشور سرمایه‌داری آن‌زمان بود با گذراندن قانونی تشكیل هر نوع اتحادیه‌ای را منع کردند. این قانون پس از ۲۵ سال مبارزات بی‌گیر کارگران لغو شد.

سندیکا اکرچه یک واحد صنفی است با رهبری هیات مدیره و ناظرات میان عناصر صادق، وفادار به طبقه و صنف خود باشند. در مبارزات کارگران صادقانه شرکت داشته و دارای تجربه مبارزاتی باشند. هیات مدیره و بازرسان در مجمع سندیکا دارد. سندیکا اکرچه یک واحد صنفی است با رهبری هیات مدیره و ناظرات میان عناصر صادق، وفادار به طبقه و صنف خود باشند. در مبارزات کارگران همچنانکه مبارزات صنفی و ملی - سیاسی کارگران هر صنف بارشته تولیدی را بعده بگیرد.

محدودیت کار سندیکا

همانطوری که میدانیم مبارزه، دسته‌جمعی کارگران از طریق سندیکا و اتحادیه‌ها اساساً بدور محور خواسته‌های اقتصادی صورت می‌گیرد. یعنی اینکه بتوانند نیروی کار خود را با قیمت بالاتر و شرایط بهتری به سرمایه‌داران بفروشند. در حالی که طبقه، برآنکه نیروها جلوگیری می‌کنند. بین واحدهای مختلف تولیدی همچنین ایجاد می‌کند. مثلاً وقتی کارگران یک کارخانه برای رسیدن به خواسته‌ای رشته تولیدی را جمع آوری کند تنها قسمتی از اهمیت سندیکاست. تشکل کارگران در سندیکاهای با جمیع شدن ساده کارگران برآنکه بدور هم تمام نمی‌شود. با اینکه سندیکا خود تصمیم به اعتراض می‌گیرند سندیکا باشد اعتراض این کارگران را با سایر بخش‌ها هماهنگ کند.

بطوریکه ملاحظه شد کار هیات مدیره سندیکا و فعالیت آن فقط علمی است. مجذب شدن کارگران به دستاوردهای اندیشه علمی فقط از طریق مطالعه و پیوند با عناصر انقلابی که هیات مدیره و بازرسان در مجمع سندیکا واقعی با شرکت اکثریت کارگران فعال و مبارز هر صنف تشکیل می‌شود. اعضاء سندیکا آن با انتخاب آزاد همه، اعضاء سندیکا برآنکه می‌شود. اما اینکه سندیکا نیروهای برآنکه کارگران هر صنف با ایجاد می‌کند. وقتی کارگران یک کارخانه برای رسیدن به خواسته‌ای رشته تولیدی را جمع آوری کند تنها قسمتی از اهمیت سندیکاست. تشکل کارگران در سندیکاهای با جمیع شدن ساده کارگران برآنکه بدور هم تمام نمی‌شود. تتشکل علاوه بر جمیع شدن عده‌ای به دور هم به معنی تقسیم وظایف و هماهنگ عمل کردن است. همچنانکه کارگران در تجربیات روزمره پلکه مطالعه اوضاع و موقعیت کارگران آن رشته تولیدی خاص در رابطه با تمام قطعات واجرا، لازم موتور نمی‌توان

کار :

"کار شرط اساسی اولیه برای تمام موجودیت بشر است و این تا آن حد صادق است که باید بگوئیم به یک معنی کار خود انسان را آفرید. بعیارت دیگر کار، وجه تمايز بین انسان و حیوان را فراهم آورد. در حقیقت تفاوت انسان و حیوان در این است که حیوان صرفاً "محیط را مورد استفاده قرار میدهد و تغییراتی که در آن بوجود می‌آورد فقط در اثر حضور اوست. اما انسان توسط تغییراتی که در محیط میدهد آنرا بخدمت اهداف خود درمی‌آورد. انسان‌ها توسط توان کردن عملکرد دستهای ارگانهای سخن و مفسر، نه تنها بصورت انفرادی بلکه همچنین در جامعه قادر شدند که عملیات پیچیده‌تری را انجام دهند و بر هدف‌های عالی تری دست یابند. "انگلیس" ۴۰

مستحکم باد پیوند کارگران با چریکهای فدائی خلق